

ANNA MARIE HANSEN	3. 12. 1898	død 27. 4. 1931
JOHAN JØRGEN HANSEN	12. 8. 1901	
KAREN CHRISTINE HANSEN	20. 4. 1903	
JENS CHRISTIAN HELD-HANSEN	16. 1. 1905	
HANS CARLO JENSEN HELD HANSEN	27. 11. 1906	
MARIE KATHRINA HELD-HANSEN	6. 9. 1908	
ANE CHRISTINE MARIE HELD HANSEN	2. 4. 1911	død 19. 5. 1912
ANE CHRISTINE MARIE HELD HANSEN	19. 12. 1912	
DAGMAR MARGRETHE HELD HANSEN	4. 6. 1915	
VALDEMAR HELD HANSEN	15. 6. 1917	
CARSTEN MARIUS HELD HANSEN	17. 5. 1919	

Herren hjemkaldte i Dag min
kære Hustru, vore Børns altop-
ofrende Moder

Marie Cathrine Hansen
f. Held (Owarsee)

Paa Børns og egne Vegne
H. N. Hansen.
Ny Hjortkjer, d. 22. Maj
1919.

Begravelsen foregaar Tirsdag
d. 27. Maj fra Hjemmet Kl. 12.
Slægt og Venner bedes modtage
Meddelelsen paa denne Maade.

mor, født 31. 8. 1878

Herren hjemkaldte i Dag vor
kære altopofrende Fader, Maskin-
snedker

Hans N. Hansen
Ny Hjortkjer, d. 19. Septbr.
1920.

Hans dybtørgende Børn.
Begravelsen foregaar Torsdag
d. 23. Septbr. fra Hjemmet Kl.
12. Slægt og Venner bedes mod-
tage Indbydelsen paa denne Maade

far, født 19. 6. 1878

Foran mig ligger min farfars gulnede dagbogsblade fra 1920. I vindueskarmen står en aflægger af min farmors kløverplante med lilla blomster. Lilla er vist bodens farve. I mine tanker er nogle mindeord for Knud Rasmussen hentet fra et billede i skoleopgangen på Bryggervangens skole i København, som jeg igennem 10 år lærte forfra og bagfra:

FÆ DØR, FRÆNDE DØR, SELV DØR VI TIL SIDST;
EET VI VED SOM ALDRIG DØR: MINDET OM DØD MANDS DÅD

Da min farfar den 1. Januar 1920 prentede sit navn i denne Lomme- og Noteringsbog 1920 var han ikke vidende om, at den skulle komme til at indeholde hans egen lidelseshistorie, endsige mindet om ham. Farfar talte møjsommeligt sine dage på Varde Sygehus og markerede dem med tal. Som børnene tæller dage til Jul, talte han sine sidste dage. Som hans dage var talte, er vore dage talte. Det er et spørgsmål om perspektiv og overblik, som vi voksne må erkende. Den der læser farfars dagbog med omtanke og begynder at regne på hvor gammel han og farmor blev og tænker lidt over hvad de efterlod sig vil sige -- dette her er ikke rimeligt! Dette her er så forfærdeligt at læse om og tænke på, at det næsten ikke er til at holde ud! Derfor talte farfar sine dage på Varde Sygehus; for han kunne da ikke forlade en børneflokk, som end ikke mere havde en mor at støtte sig til?

Jeg tænker på Anna den storesøster som nu skulle tage sin del af smerten og jeg tænker på at også hun blev syg og døde og jeg tænker på, at de fik lært at tilværelsens mening ikke beror på livets længde.

Min mening med at afskrive farfars dagbog og kopiere den i så mange eksemplarer, som det måtte ønskes er den, at lade mindet om disse vore kære blive vedkommende. Farfars ord taler et klart sprog. Dagbogen er ikke blot en opremsning af daglige handlinger og tanker på Varde Sygehus. Den er en syg mands livtag med døden. Men den er også meget mere.

Farfars dagbog er et budskab til slægt og venner om det for ham, for os, aldeles nødvendige nemlig at vor tilværelse får dimension og mål i Jesus Kristus - uanset - og det tør jeg nok sige at der foreligger bevis på - de ydre kår.

Venlig hilsen

Keld Hansen

K. E. Heid-Hansen, Sneppevej 36, 9270 Klarup.

Mandag den 10. maj.

Niels Jørgen kørte mig på Varde Sygehus. Kl. 2 indlagt på det gl. Sygehus - men kl. 6 blev jeg ordret op igjen, og op på det Ny på Stue 6. Doktor Svendsgaard påbegyndte Undersøgelse kl. 10 Aften. Til ro 8.

Tirsdag den 11. maj.

Natten. Sov i smaastykker. Vækkedes 5.

Doktor Svendsgaard fortsatte Undersøgelsen. Sygehuslæge Christoffersen foretog Undersøgelse - beordre mere Spise. Til Middag fik jeg en Frikadelle med Sous og Kartofler og Smerterne blev ikke mindre.

Skrev brev til Tranberg og Brev hjem (fik det med H. P. Madsen, Omme) til ro Kl. 8.

Onsdag den 12. maj.

Natten. Søvn urolig. Opvaagen kl. 5. Morgen. Fik The og Tvebakker og 1 Time senere blev det taget op med Slange - ikke nogen Smerte, men grim fornemmelse. Christoffersen undersøgte og udspurgte - Middag. Suppe, Kød og Kartofler - (Smerter tiltog - fik Pulver hvorefter Smerter aftog - og Pulver om Aften. Til Ro 8.

Torsdag den 13. maj.

Natten nogenlunde god søvn - - Opvågn kl. 6. Morgen. Brev fra hjemmet - Christoffersen ordrede Lyskassebad (beg. $\frac{1}{4}$ Time) Middag Bøf og Rabarbergrod. (Kakao om Eftermiddagen.) 3 - 4 Johan og Christian besøgte mig - derefter fik Klyster og Afføring (faaet grøn Pulver om Formiddagen) Kl. 7,40 - 7,55 Lyskasse. Laa på maven, og det var meget varmt, og måtte jeg sunde mig lidt paa turen da jeg næsten ikke kunne bevæge mig i førstningen. Til ro kl. 8.

Freitag den 14. maj.

Natten nogenlunde rolig søvn, og svedte. Vaagn. 5.

Efter morgengrøden atter smerter i Maven foruden i Lænden - atter Pulver som lindrede. Middag. Kærnemælksvælling og Lobeskovs.

Kl. 2 1 Kop Mælk og 4 smaa Tvebakker. Aftensmad Kl. 6 $\frac{1}{2}$. Lyskasse 7,22 - 7,42. Sendt brev til Sønderho og Brev til Købmand Christensen, Esbjerg. Pastor Tørslev var rundt på Stuerne i Besøgstid.

Lørdag den 15. maj.

Natten. Sov godt. Vaagnede kl. 5 - vasket. Fik skiftet Linned og Lagener, Haandklæder og andet Vaskelinned. Christoffersen sagde endnu ikke noget, andet end lidt bedre. Spiser godt, faar Pulver, og i dag igjen for Afføring. Smerterne synes ogsaa mindre - (Middag Norsk Øllebrød og Lever) Kl. 2 1 kop mælk og 4 smaa Tvebakker. Efter The, Lysbehandling. Aften var indbudt Styrelsen i anledning af Aarsdagen for Indvielsen.

Søndag den 16. maj.

Natten - sov godt. Vaagen 5, men skulde først kl. 6. - Morgen Grød. Og lovede Christoffersen i dag at jeg nok skulde komme til at Arbejde igjen - den første udtalelse af ham. Middagen. Æggesuppe og Steg. Fik Kakao Eftermiddag. Smeden - og Nis Kjær og lige til slut Søren Tranberg, han lovede at tage Bilen igjen - Og saa gaar tiden atter sin enformige gang. Efter Aftensmaden Lysbehandling. Til ro 8.

Mandag 17. Maj.

Marius 1 aar gl.

Sov ikke så godt. Vågner 5, Morgen. Grød. Og ved Stuegangen sagde Christoffersen at i morgen skulde jeg prøve at op. Varmt Karbad. Middagen. Risengrød og Rødspætter - skrev hjem da jeg ikke fik Brevet afsluttet i gaar. Efter Aftensmad - Lysbad - var ikke rigtig godt om Aftenen. Til ro Kl. 8 - Kl. 12 maatte jeg have ringet og fik saa noget Pulver, og fik ro kl. 2.

Tirsdag 18. Maj.

Vaagnede 5. Var heller ikke rigtig vel, men blev lidt bedre hen paa Formiddagen - Middag brunet Kage og noget saft og Frikadeller. Oppe Eftermidd. Kristian med veksler fra Thorsen og bilattest. Kristian hentede Papir og Frimærker hos Boghandler Lohse - det liver lidt op naar nogle af mine børn kommer. Aften Lysbad - derefter begyndte Smerterne igjen.

Onsdag 19. Maj.

Sov urolig om Natten. Fik draaber, men hjalp ikke ret meget. Middag. Vælling og Steg. Eftermiddag oppe, stadig smerter i Ryg og Mave, ingen Besøgende - skrev Brev til Bastrup og Overse - Tiden langsom skrider. Aften. Lysbad - og jeg spiste kun lidt. 2 stk. franskbrød - men smerterne blev ikke mindre.

Torsdag 20. Maj.

Natten meget urolig - ingen søvn for smerterne. Jeg fik 2 gange draaber, -----men det hjalp ikke. 3die gang om Morgen hvorefter jeg blev tung og sov en del om Formiddagen. Hovedet tungt. Christoffersen sagde op at spasere - stod først op kl. 3. Seng 6 og og derefter Lyskasse. Middagen Sædsuppe og kogt Fisk - spiste kun lidt - dog i nogen Appetit. Hovedet hænger lidt.

Fredag 21. Maj.

Sov nogenlunde. Vaagn. K. 5. Morgen. Grød. Læge Christoffersen sagde blot op i Luften. Middag Majsmelagød og Fiskebolle. Op Kl. 3. Er meget daarlig da jeg fik Grøn Pulver til morgen og har nu virket Kl. 4. Ingen Besøg. Humøret lidt slap. Aften Lysbeh.

Lørdag 22. Maj.

Sov uroligt til kl. 3.3 til 5 efter draaber. I dag Aarsdagen for Mittes Død her på det gl. Sygehus og ligger jeg og tænker tilbage = se Tilbageblik. Ordre af Christoffersen = op og ud i Luften. Efterm. Besøg af Karen og Christian. Aften Lysbad $\frac{1}{2}$ Time.

Søndag 23. Maj Pinsedag.

Natten var meget urolig. Christoffersen - Ud i Luften og Spis. Middag. Steg og Æblekage. Ind for Afføring. Grøn Pulver. Efterm. Johan og Broder på Besøg. Af. Afføring. Aften Lysbad $\frac{1}{2}$. I forstningen jeg er oppe er det ikke godt, men bliver bedre og bedst til slutningen naar jeg skal i Seng. Jeg har det vistnok ligesom Børn.

Mandag 24. Maj 2. Pinsedag.

Atter lang og urolig Nat - draaberne jeg faar virker ikke før om morgenen, og da er Hovedet meget tungt og sover jeg en del af Formiddagen. Middag Sædsuppe og Lobeskovs. Eftermiddag Besøg Anna og Jensen og Smedens Kristian og Karen og Povline og flere af deres Familie. Skrev til M. Sørensen, København og J. Hansen Bramminge. Aften Lysbad $\frac{1}{2}$. Ingen Appetit $\frac{1}{2}$ fk.

Tirsdag 25. Maj.

Stadig smerter om Natten, draaber hjælper ikke. Christoffersen beordrede Røntgenbestraaling. Middag Vælling og Frikadeller. (Apetit ikke god). Lysbad 10 - 10 $\frac{1}{2}$. Eftm. Besøg Hans Hansen og Mariane Maren Smed Peder H. Laugesen - og til Peder Eg Hansen fra Skovlund - - skrev til Mads i Bastrup. Aften 6 $\frac{1}{2}$ - 7 $\frac{1}{2}$ Røntgenstrålebehandling Doktor Svendsgaard. Aften ingen Appetit - kun Melk.

Onsdag 26. Maj.

Urolig Nat - Ingen Appetit morgen - Varmtvandsbad i 10 Minutter - gjorde godt. 10 $\frac{1}{2}$ - 11 Lysbad. Christoffersen undersøgte i dag ret grundigt, og jeg tror at behandlingen ændres - de 6 Pulver jeg har faaet hidtil, skal erstattes med 3 x 30 draaber daglig, og alt Vand samles for et Døgn og adskilles - Ud i Luften siger Christoffersen stadig, men det er ikke altid jeg synes jeg kan. I Eftermiddag er det daarligt.

Torsdag 27. Maj.

Natten delvis ro. Morgen ingen Appetit - dog lidt Gred. Lysbad Form. Christoffersen mente at jeg maaske ikke endnu godt taalte Røntgenbestraaling? Middag god Appetit. Suppe. Stadig er Smerterne i Ryg Lænd og Høfter og Maven det og venter jeg jo efter en mulig bedring. Oppe 3 - 6 $\frac{1}{2}$ men var daarlig - Mads fra Jyllerup var på Besøg, det lavede op. Haft Afføring efter Grønpulver. Aften ingen Appetit.

Fredag 28. Maj.

Natten delvis ro (ingen draaber). Christoffersen ordrede ingen maaling af Urin mere - draaber 3 x 40 daglig. Lysbad $\frac{1}{2}$ t. 10 $\frac{3}{4}$ - 11 $\frac{1}{4}$. Middag Kjørnemelksvælling og Lever. Op Kl. 2. Smerterne slem. Kristian fra Sønderho kom Kl. 12 og kom igjen Kl. 2 $\frac{1}{4}$ og blev en Time kom sammen med Jens Knudsen. Brev fra Overseer og fra J. Hansen, Bramminge og Kort fra Povline. --- Humøret daler da jeg ikke føler bedring---

Lørdag 29. Maj.

Natten delvis ro. Formiddagen smerter i Brystet. Christoffersen ordrede Buelysbad. Røntgenfotografering. Karen og Søster Marie var og besøgte mig om Eftermiddagen. Jeg var oppe, men ikke godt - mit mod klikkede da jeg skulde tage afsked. Hans Sørensen kom lige som de reiste. Christoffersen sagde om Formiddagen da jeg beklagede mig over Smerter at det vilde tag 2 a 3 uger før der kunde ventes de vilde tage af. Kl. 5 $\frac{1}{2}$ blev jeg røntgenfotograferet 2 gang. Læge Jessen. Lysbadet havde jeg lige efter Middag -- Aften Afføring.

Søndag 30. Maj.

Natten lidt søvn - Morgen smerter i Brystet gaar opad i højre Lunge mod Skulderen. Christoffersen opad, gik Lysbadet godt? Ja. Middag Steg og Aprikosgrød, af disse spiste jeg dygtig men smerterne som var slemme blev værre endnu. Jeg maatte alligevel op til Besøgstid Kl. 2 $\frac{1}{2}$. Mortensen fra Endrup var at se til mig. Kl. 4 maatte jeg i Seng kunde ikke mere. (Lysbadet var til fejl) så jeg fik Lyskas, det hjalp lidt. Aften ingen Appetit.

Mandag 31. Maj.

Natten lidt søvn. Om Morgen var Smerterne i Brystet gaaet over omkr. Hjertet, saa jeg næsten ikke kunde vende mig. Christoffersen sagde bliver i Sengen i dag og lod tilføre Journalen noget jeg ikke forstod. - Indtil Middag Kl. 11 lidt bedre. Efter Middagen blev jeg atter mere Smertefuld dog efter Lysbadet $\frac{1}{2}$ lidt bedre igjen men den var i dag slem - ingen Mad til Aften udover 2 Kiks. (Johan var, men ingen Brev fra Kbh.) (en dobbelt fra Hjemmet)

Tirsdag 1. Juni.

Natten daarlig. Hele dagen daarlig, Feber lidt, spiste lidt til Middag. Vejede 63 kg (126 u) skal holde Sengen for Smerter i Brystet. Lysbad 1 Time. Overstreges: "Johan var her angaaende Vexel og andre ting.....? København ikke kommet, saa der maa"--- det var en dag før med Johan men var ikke så rigtig vel med mig saa det fejler lidt.

Onsdag 2. Juni.

Delvis urolig nat - feber lidt smerter i Brystet. Spiste dog noget til Middag. Efter Lysbadet 1 $\frac{1}{2}$ Time blev jeg syg og Lægen maatte fik nogle draaber, og varmt Omslag efter Besøgstid. Anna kom efter Telefonaftale, og jeg var jo lidt kjed af at det ikke blev bedre inden hun reiste hjem og dog maatte have skrevet, og det kneb, ja.

Torsdag 3. Juni.

Daarlig Nat. Christoffersen ordrede bliv ved m. Omsl. ingen Lysbad, senere paa dagen daarligere maatte atter have draaber og sov i Besøgstiden mestendels - Jeg kunde ikke godt faa Vejret --

Freitag 4. Juni.

Urolig Nat maatte have draaber ved Stuegang blot bliv ved m. v. omslag. Apetitten daarlig - 3 dage i træk faaet ind til afføring ikke virked endnu - Johan var i Besøgstiden, jeg var da meget pinefuld i Mave, Ryg og om Brystet = fik endelig Afføring efter Lavament Kl 4 $\frac{1}{2}$ var en slem Omgang. Brev hjem til Børnene - Dagmars Fødselsdag.

Lørdag 5. Juni.

Natten noget Urolig maatte have Draaber men fik just Søvn derefter, nej ingen = Stuegangen gik blot overfladisk igjennem. Underlægen sagde dog at vi skulde se det paa med Lysbadet et par dage = Jeg har det slem efter Maden, og i Ryggen eller Lenden. Kosten staar nok paa Fuldk. men i de sidste 14 dage har jeg nydt Morgen ganske lidt Grød. Middag lille. Aften kun The eller Melk uden Mad - dog enk. Tveb. og Kiks, spiste den sidste til Aften.

Søndag 6. Juni.

Sov nogenlunde uden Draaber, men jeg drømte meget, og vaagnede af og til og ligesom alligevel drømte videre. Christoffersen sagde, maaske Lysbad i morgen. Idag føler jeg mig bedre. Efterm. var Anna Karen og Johanne at se til mig. Jeg syntes det var glædelig, at smerterne omkring Brystet var omtrent væk= spiste også 2 halve stk. Mad og 1 kop Melk til Aften.=

Mandag 7. Juni.

Sov nogenlunde - det er ligesom jeg sover lidt bedre naar jeg spiser en Apelsin til Aften. Lysbad 1 Time gik godt. Johan var i Besøgstiden - og havde været inde paa Banken Varde og betale Vexel 800 kr.

Tirsdag 8. Juni.

Søvn lidt i Stumper - draaber hjalp ikke. Humøret svinger frem og tilbage - bare jeg ikke havde de slemme smerter - Jeg tænker på Rosendal, jeg tror ikke han har langt igjen.

Onsdag 9. Juni.

sov lidt mere - ingen draaber. Lysbad $1\frac{1}{2}$ Time gik godt. Rosendal fantacerer ikke saa lidt nu. Til aften kom hans Kone og nogle Børn og de vilde have ham hjem de sidste dage.

Torsdag 10. Juni.

jeg sov ikke godt da Rosendal stadig fantacerede og slog hans Glassager i stykker om Natten. Og Rosendal skulde ellers have talt til Doktoren ved Stuegangen, men det fik han ikke gjort. Og saa tog det jo lidt lang Tid inden det blev ordnet, og han kom hjem i Bil Kl. 4. -- som Uhelbredelig = Kræft.

Freitag 11. Juni.

sov lidt urolig. Ny Patient = H. Jakobbesen fra Starup fik Rosendals Seng. Ellers intet at bemærke. I Lysbad $1\frac{1}{2}$ Time - gik godt - Anthon Bek og Hustru paa Besøg -. Jeg Fotograferede en Film - Frøken Sørensen Fremkaldte for mig og hun bør huskes.

Lørdag 12. Juni.

sover lidt urolig. Smerterne i Ryg og Lænd og Mave generer mig jo stadig slem, men er jo enkelte smaa ophold. Niels Jørgen var paa Besøg hel til 4.

Søndag 13. Juni.

sov nogenlunde. Var i Lysbad fra $10\frac{1}{2}$ - $1\frac{1}{2}$ første gang naaet op paa 2 Timer = var noget mat derefter. Eftermiddag var min Kristian og Smedens Lærling at se til mig. Imorgen Mandag vilde helst være rask.

Mandag 14. Juni.

H. Jakobsen fra Starup blev Oppr. K. 9- $10\frac{1}{2}$. Slem Operation. Maven. Sov nogenlunde om Natten, men i dag træt og en Del smerter. (Natrium efter middag hjalp ikke noget). Eftermiddag Besøg. (Markedsdg.) Anna Søster Marie Jensen Broder N. Jørgens Hans Kristian, Mathias Kjeldsen. Bak og Bak's Laurids blev indlagt paa Stuen sammen med mig. Spiste 2 halve stk. Mad til Aften.

Tirsdag 15. Juni. Valdemarsdag. Valdemar.

Sov nogenlunde om Natten (Vejede 64 kg). Smerterne begyndte Morgen Tidlig maatte i Seng. I Lysbad 10-12 var nogenlunde den 1ste Time, men saa tiltog Smerterne stærkt i Ryg og Lænd - og om Eftermiddagen gik det i Lungen og jeg fik bud efter Læge Olesen, atter Slim om Lungen Varmt Omslag og en del draaber (idet Pinen var uudholdelig) som dævede hen paa Natten, men kunde næsten ikke faa luft.

Onsdag 16. Juni.

Laurids Hillerup blev Oper. Kl. c. 9 - tog en 3 Kvarter.
Om Morgen svedte ganske godt, skifted Linned som var ganske
gjennemvaad - . Christoffersen sagde bliv ved med varm Omslag
(Apririn og Kamfer) og 15 dose 15 Gram draaber om Natten. Feberkost -
drikker lidt Melk meget Vand. Laurids Ligger og doser endnu Kl. 3
og 3 $\frac{1}{2}$ kom Bak.

Torsdag 17. Juni.

Fredag 18. Juni.

Lørdag 19. Juni.

Søndag 20. Juni.

Mandag 21. Juni.

Tirsdag 22. Juni.

Onsdag 23. Juni.

Torsdag 24. Juni.

Fredag 25. Juni.

Lørdag 26. Juni.

Søndag 27. Juni.

Mandag 28. Juni.

Tirsdag 29. Juni.

Onsdag 30. Juni.

Torsdag 1. Juli.

Fredag 2. Juli.

Lørdag 3. Juli. Karen var her (streget over)

Søndag 4. Juli. Kristian var her (streget over)

Mandag 5. Juli. Johan var her (streget over)

Tirsdag 6. Juli. Anna var her (streget over)

Onsdag 7. Juli. I dag føler jeg Angst og er meget daarlig (streget
over)

Torsdag 8. Juli.

Fredag 9. Juli.

Lørdag 10. Juli. Karen var her.

Søndag 11. Juli. Kristian var her.

Mandag 12. Juli. Johan var her.

Tirsdag 13. Juli. Anna var her

Onsdag 14. Juli. I dag er angst, og meget syg

Torsdag 15. Juli.

Fredag 16. Juli.

Lørdag 17. Juli.

Søndag 18. Juli. Johan og Kristian Besøg.

Mandag 19. Juli. Anna Besøg.

Tirsdag 20. Juli.

Onsdag 21. Juli. Niels Jørgen og Bak Besøg.

Torsdag 22. Juli. Laurids Jensen Besøg.

Fredag 23. Juli. Kristian Besøg.

Lørdag 24. Juli. P. Thomsen Roust Besøg.

Søndag 25. Juli. Karen. N.J.'s Christian og Laurits fra St's
Besøg. Eftermiddag lag ude i Gaarden c 3 Timer.

Mandag 26. Juli. Anna Besøg.

Tirsdag 27. Juli.

Onsdag 28. Juli. Røntgenbehandling.

Torsdag 29. Juli.

Fredag 30. Juli. Kom hjem Broder Christian lod mig hente i Bil.
Blev meget daarligere efter turen.

her standser farfar med den 82. dag fra indlæggelsesdagen.
Farfar har talt dagene een for een. Den 133. dag er der med
fremmed haand skrevet:

Søndag 19. September.

†
Fader Død

1920

Den 14 Juli 1920 er jeg meget syg
og frygter døden let kan komme.

Kære Børn Familie.

Angsten ikke thi jeg tror
paa min frelses Jesus Kristus
at han giver mig den evige
fulde ved sin evige i døden
mellemvæde, som jeg paa egen
måde har forfulgt det aller mindste
af - O kom til vor Frelses opsat det
g. O kender samt alle hos Gud
og det er hans vilje ved vige alle
Herrens Nærmest og den bedste
skal for sig selv, Børn
Liv vel og Gud med jer alle

Eder Hans.

Børn Familie skal alle
følge den bedste og vilde alle med sig.

H. H. Hansen, Gythøge
født 19 Juni 1878 —

Tilbageblik

og Tanker

især for mine Børn

10 Maj 1920

Indlagt paa Varde Sygehus, for anden gang, første gang var den 28 Januar til 12 eller 13 Febr. 1920 altsaa kun 14 dage, dengang Opereret for en Svulst, som gik heldigt, nu jeg har været syg i længere Tid og opsegt Læge Jørgensen Bramminge, og efter hans raad ladet mig indlægge paa Sygehuset saa er det ligesom en Dødsangst har lagt sig paa mig, fordi Lægerne ikke kan sige mig og jeg ikke selv ved hvad jeg fejler saa er det ikke for tidligt at beskæftige sig med det vigtigste, nemlig sin Sjæl og derved kommer saa til Tider Sjæleangst og gru for døden og hvor vilde jeg om det var mulig have gjort sket, usket.

Og da Angsten ja den, at jeg synes slet ikke at kunde lide, men dertil er haabet, hjælpe mig Jesus Christus og saa gjør han sikkerligt det muligt for mig.

Kære Børn, lad dette være sandhedsord for Eder, bed, og bliv ikke træt, I skal ikke skamme Eder ved Guds ord, som jeg har gjort ja jeg har traadt Guds Ord i Støvet, og hvor er det ikke smerteligt, jeg husker Faders Død, jeg syntes der var noget, eller blot nogle enkelte Ord, og dog fik jeg intet sagt, aa, hvor jeg skammede mig for Gud Fader Søn og Helligaand.

Vor lille Stinnes død, hun døde i mine Arme, og hvad var min Sorg andet end skammen at jeg ikke vilde kjende Jesus Christus, og saa gik Tiden man rives atter med af Verden og al dens Liv. Saa vor kære Mitte, Hustru og Moders død, atter maatte jeg se Legemet Pines i Døden, nu kan jo da enhver udbryde, Herre Jesus, hvad skal der til for at gjøre mig til et levende Christen Menneske. Jeg tror at jeg er redningsløst fortabt i mørke Stunder øjner jeg ingen Frelse. Og dog tror jeg at Jesus Christus vil gjøre mig fri, og give alt af hans udtømmelige Naade frelse mig fra Straffen med hans dyrebare Blod, fra Korsets Fod paa Golgatha, Hjælp mig o Jesus til Korsets Fod - Ja kære Børn. Jeg stoler paa, Jesus Christus ved raad fra Eder alle, men glem ikke at takke og bede, Lovsyng ham til Ære Pris

Ederes Fader

12. Maj 1920

Kjære Venner

Angst for Legeme og Sjæl, men om det skulde blive, en gjenvenden til Eder i Hjemmet, da beder jeg Jesus gør det da til Velsignelse for os alle, aa jeg ængstes jo at der saa let gribes fejl, og at vi maa lære at være sagtmødige og ydmyge af Hjertet.- Aaa hvor Verden er farlig med al sin fængslende Lyst, og drager den saa viljeløse Ungdom bort fra Gud, og hvor er der megen larm og raahed, selvlavet syge her paa Sygehuset, men det er vel fordi jeg er kommen til at se saa paa mig selv, og da kan jeg kun takke for fristen jeg har faaet.

O Jesus Christus stød mig ikke bort, men hjælp mig usle fattige angstfulde Hjerter at jeg maa komme hjem og du sige god for mig da er alt godt, og jeg skal sige

*O Jesus naade Underfuld
Eder Fader*

14. Maj 1920

Kjære Børn

I dag har Pastor Tørslev her fra Varde været rundt på Stuerne, han sagde kun nogle faa ord og lagde ogsaa nogle Blade det var ligesom han søgte mig syntes jeg, og maaske har Brandstrup givet ham et Ord? - der var i Bladet et stk om Redningsbaaden, saaledes at vi fødes i Synd, og saa ved Daabens Pagt indlemmes til den evige Salighed. Altsaa. Daaben kaldes der Redningsbaaden, og saa spørges, hvor mange er bleven i Redningsbaaden? allerede efter Konfirmationen er vel mange staaet ud af Redningsbaaden idet al Verdens Tillokkelser har faaet mange mange til at stige ud - aa hvor vanskeligt kan det ikke blive at finde tilbage til Redningsbaaden igjen, og hvor let kan det ikke blive for mørkt? Kjære Børn vi maa være i Redningsbaaden for at blive reddede, Ja i vor Daabspagt for at Jesus kan faa os i Havn.

Min Jesus lad mit Hjærte faa en saadan smag paa dig,
at Nat og Dag du være maa min Sjæl umistelig

derom beder jeg

Eder Fader

17. Maj 1920. - Lille Marius's Fødselsdag -

Kære Venner

I dag er det et Aar siden, jeg af Læge Jørgensen fik en besked saalydende (endnu inden Barnet blev født) der er fare for at Deres Hustru ikke staar det over, jeg syntes at jeg vilde sige Dem det - det var hans ord - Ja sandheden var jo, at jeg saa tit havde tænkt derpaa, ofte havde hun været syg, og nu var Sygdom og Fødsel der samtidig, ja jeg husker tydelig at jeg stiv som en støtte stod ubevægelig. Lægen gik atter til Jordermoderen og min Hustru. Og da bad jeg, Dødsangst. Jesus Christus er det mulig hun skal Dø, aa da lad hende inden det mærkner finde vejen hen til dig og giv hende det Evige Liv af din underfulde Naade, Frels os o Herre.

Lange Timer - smerte Timer - Angste Timer men saa overstodes Fødselen og det syntes som om der atter blev haab - for nu var det mig som om vi først skulde til at leve. Nu var det som om jeg først skulde til at forbedre mig og til at takke, o hvor havde jeg takken glemt, og hvor havde jeg ikke gjort meget uret.

Til tider havde jeg ønsket hjemmet opløst jeg syntes ikke vi kunde leve det ud, men i saadan en Tid aa hvor maatte jeg tigge om tilgivelse, og da tror jeg nok det var Alvor nu stod det saa tydeligt for mig, jeg havde altid lyttet til verdens hviskende ord, og sorte hentydninger det er saadan Børn, og jeg tror vi gjør saa frygtelig megen Fortrød, derved at vi altid hjælper til af en evig tilskyndelse fra Synden, ikke at lade noget nyt hjem faa fred, for vi har den i vor hvirvlende mitte i Livsnydelsernes rus -

Ja kjære Børn jeg tænkte ellers fra Begyndelsen at vi skulde leve et rigtig og godt hjemliv, men nu ser jeg at jeg vilde selv bygge dette, det lykkedes jo som i kjøder selvindbildt at faa Hus og Hjem, men jeg havde ikke bygget paa min Frelser og derfor blev det jo som i ved, ikke et Hjem hvor vi kunde samles om vor Frelser Jesus Christus; aa hvor jeg har fortrudt meget, men dette nytter jo ikke noget, nej, nu maa jeg ned, ned og raabe Herre Frels mig, før jeg helt forgaar, ja nu seer jeg, at Herren gav mig 10 sunde raske og velskabte Børn, og med denne store Naadegave har, jeg ogsaa syndet grusomt, idet jeg i min Egenkjærlighed, har tilsidesat Opdragelsen til Gud, ja jeg ser nok at det kun en Gud hengiven Sjæl kan gjøre, ja kjære Børn eder beder jeg om tilgivelse, og forlad mig min Synd mod Eder, jeg føler jeg har den, Jesus Christus, tilgiv mig af din naade alle mine Synder, thi jeg er den fortabte Søn, om jeg tages til naade, ja jeg tror; lad mig hvile ved Korsets Fod.

Amen i Jesu Navn.

Maj 1920

18. 19. 20. 21. 22. Det var de dage da Angsten naar jeg tænker et Aar tilbage, snart sort Nat og saa igjen som Livets Guds Sol skinnede ind = det var bange dage vekslende med haab, tiggende, jeg syntes da at nu kunde da vel et rigtigt Liv begynde - Men om Aften d 21. Maj, da sagde Mitte, - det kom ligesom meget besværligt, - dette forstår jeg nu saa godt - jeg tror ikke jeg slipper over det denne gang lille Hans og Bern, ja da tæde det i mig, nemlig dette at hun nævnede mig først, før Børnene, det havde jeg ikke fortjent og jeg blev saa Angst, thi det var da som om det virkelig blev slut, jeg husker at jeg sagde blandt andet, bæres det dig for lille Mitte, og tydeligt var det, ja. Og det var dog det jeg nu kan sige, der var ligesom noget inden i mig sagde glæd dig dog, thi jeg forstod at allerede inden hun kunde faa det sagt, havde hun tryglet Jesus Christus om Naade og hun vidnede netop saa ren og tydelig, idet hun sagde, ja det er rigtig sandt hvad Missionær P. Hansen fra Aggerbæk sagde ved mødet i Forsamlingshuset, at vi i vor Ungdom og naar alt gaar glat, bliver ved at skyde Naaden fra os, og ikke vil have med Jesus Christus at gjøre, og hun sagde endvidere, hvor er det dog slemt at Mennesker heromkring saadan rakker ned paa ham, og jeg tror dog der ogsaa for dem kommer en dag de vil fortryde det, jeg kan sige det var sande Ord han sagde, fordi de passer på mig. Hun var hel klar (Der var i foregaaende Maaneder noget Skriveri i bladene, og fik P. Hansen jo baade løst og fast, og hvor slemt det blev overdreven i sladderen Mand og Mand imellem skal jeg ikke komme ind paa men det var os jo godt, ogsaa Mitte bekendt.--

Hvorledes Natten gik ved jeg ikke men morgen efter havde vi atter Lægen fra Bramminge og saa, og ordet var Lungebetændelse det er ikke mulig hun staar det over, hun var ved Bevidsthed og Bestemte hun selv ville paa Sygehuset, og da Lægen sagde at dette kunde være den eneste mulighed blev Bil bestilt og Kl. 1 $\frac{1}{2}$ Eftm. kørte jeg med hende, men jeg syntes at Livet ebbede ud vi ankom vistnok C $\frac{1}{2}$ over 2, og Underlæge Ortmann og Læge Christoffersen kom straks tilstede og da de havde undersøgt hende sagde Christoffersen til mig, gaa De kun ind til hende der er intet at gjøre, det vil snart være forbi, ((det var dog som om ordene ikke var til mig, og dog var det kun hvad jeg havde kunnet vente)) jeg var saa ene, med min Hustru og vor Gud, aa, hvor vilde jeg gjerne have talt med hende nu, men det blev ikke saadan, hun laa stille hen, trak Vejret tunkt og dybt, ja jeg bad Jesus Christus, frels hende, ja jeg ved ikke, jeg vilde tigge give alt, saa laa jeg der ved Sengen og tænkte maaske et Øjeblik, og

den tid som gik ved jeg ikke mere, men rolig laa hun den hele Tid, og til slut drog hun 2 lange sukkende Aandedrag, og Sjælen havde forladt Legemet. Ansigtet syntes jeg i hvert fald, var saa fredeligt i Døden, det lyste lidt i mit bankende Urolige Hjærte ---.

Saa skubbedes jeg frem til Livets virkelighed, og jeg syntes at jeg skyggede op her i Varde som en stor Synderskygge, jeg maatte hen at købe Ligkiste og Ligseng, og Lægen udstedte Dødsattest, jeg maatte til Præsten her i Varde, den maatte jo her indføres, og en anden udstedes at hun kunde blive begravet, paa Grimstrup Kirkegaard, jeg fik Telefoneret hjem og sagt at Mitte var død, aa i kjære Børn - Min Svoger Jensen kørte her ud med mig og hentede Mitte hjem, alle Mennesker var saa gode mod os, og derfor glemte vi ogsaa at sige tak for, som vi har glemt saa meget - Pastor Brandstrup som var til Sommermøde, fik vi bud efter, og han reiste hjem for det samme han har kun gjort os meget godt, og hvor handlede jeg i min Ungdom Ilde mod ham, ved at gaa med til oprettelsen af en Valgmenighed, men da den første Valgmenighedspræst - Rossel - reiste, meldte jeg mig tilbage til Sognemenigheden, til Brandstrup, da døde en lille Pige fra os og saa gjorde jeg først alvor af den tagne bestemmelse og Pastor Brandstrup begravede vor lille Pige.

Jeg glemmer ikke saa længe jeg Lever- dette, jeg tænkte at Pastor Brandstrup skulde have spurgt mig hvorfor jeg gik fra ham, og det kunde jo godt have hendes og jeg havde ej derpaa noget at svare, han havde konfirmeret mig og viet mig, og der var for mig ikke noget at udsætte paa ham, jo der var jo dette at den Missionsbevægelse skulde bastes og bindes. Ja, nu maa i nøje mærke hans Ord - Han blev meget bevæget, og sagde, Gudske tak og lov kære Hans Nielsen, at du kom selv af egen villie, Gud var med dig og alle dine kære. Hvor disse ord dog i grunden revsede og straffede mig, aa hvad havde jeg vel fortjent, hvor angrede jeg dog hvad jeg havde gjort denne Mand fortræd, og- nu modtog mig saa aldeles modsat hvad jeg havde ventet. Se dette er Sandhed, men den mand er der løjed meget paa. Saadan en Mand, som Pastor Brandstrup, er ikke bange for at sige Sandheden og kæmpe for den og saa tog han de konsekvenser der maatte komme.

22 - 28 Maj 1920

for et Aar siden.

De dage optoges af Begravelsesforanstaltninger den 27 skulde Mitte Begraves, jeg husker godt, hendes Broder Hans's ankomst fra Oversea ihvor vanskeligt det end var at reise kom han dog. Kristine (hendes Søster) og Kristian fra Sønderho kom ogsaa et dags Tid før Begravelsen. = Og Begravelsesdagen kom vor Famillie fra Bastrup og Kr. Nissen og Togfører Poulsen Hustru og Datter og Mand. Ogsaa Katharine fra Taps (mittes søster Datter) og mange mange Venner og Naboer heromkring gav møde, og mange var der vel der syntes det saa sort ud for os, og jeg var aldeles rørt over al den deltagelse, men jeg stolede paa Gud vidste Vej, en Tid eller anden, jeg tænkte jo stadig med Angst at alt dette ikke førte os et eneste skridt nærmere til vor Frelser.

Den 14. Juli 1920 er jeg meget syg og frygter døden let kan komme.

Kære Birny Famillie

ængstes ikke, thi jeg tror paa min frelser Jesus Christus at han giver mig den evige frelse ved sin evige uudtømmelige naade, som jeg paa ingen maade har fortjent det allermindste af --
O kom til vor Frelser opsæt det ej. O kunde vi samles alle hos Gud, og det er hans villie ved vi jo alle.

HERRENS VENNER INGEN SINDE
MØDES = SKAL FOR SIDSTE GANG

*For vel af Livet Jesus
Eden Hous.*

Børn Famillie Naboer og Venner og alle - tilgiv mig al min Synd
og vredes ikke mere paa mig.

Eden Hous.